

ZGODBA O DVEH SKUPNOSTIH

Cilji

- Razumeti stigmatizacijo, povezano z virusom HIV/aidsom.
- Naučiti mlade spoštovanja do ljudi z virusom HIV/aidsom.

Material

- fotokopije: Zgodba o dveh skupnostih: Skupnost A in Skupnost B
- svinčniki

Čas: od 45 minut do 1 ure

Potek

1. Dejavnost predstavite tako, da začnete pogovor o virusu HIV/aidsu. Poizvedite, koliko udeleženci vedo o tem; npr. kako se in kako se ne prenaša.
2. Udeleženci naj se razdelijo v pare.
3. Vsak par naj dobi po eno fotokopijo z naslovom Skupnost A in eno z naslovom Skupnost B.
4. Povejte, da je na listih napisana zgodba o Ryandu, resnična zgodba o fantu, ki se je preselil iz skupnosti A v skupnost B.
5. Zgodbo preberite udeležencem.
6. Recite jim, naj sami še enkrat preberejo zgodbo in odgovorijo na vprašanja na dnu fotokopije. Na voljo jim dajte 15 minut.
7. Skupaj z udeleženci preglejte odgovore.

Povzetek in ocena

Pogovor začnite s postavljanjem vprašanj udeležencem:

1. Kakšno je vaše mnenje o ljudeh v skupnosti A in skupnosti B?
2. Zakaj mislite, da je bila tako velika razlika med obema skupnostma?
3. Zakaj ljudje diskriminirajo druge ljudi?
4. Zakaj je pomembno, da tega ne počnemo?
5. Kaj bi lahko vi sami storili, če bi slišali žaljive besede o osebi, ki ima virus HIV/aids od nekoga iz vaše skupnosti?
6. Kaj bi bilo za vas najtežje, če bi imel vaš prijatelj ali sorodnik HIV/aids?
7. Kaj bi bilo najtežje za osebo z virusom HIV/aidsom?

Prilagoditev

Za starostno skupino od 14 do 17 let: udeleženci naj zgodbo preberejo pred razredom.

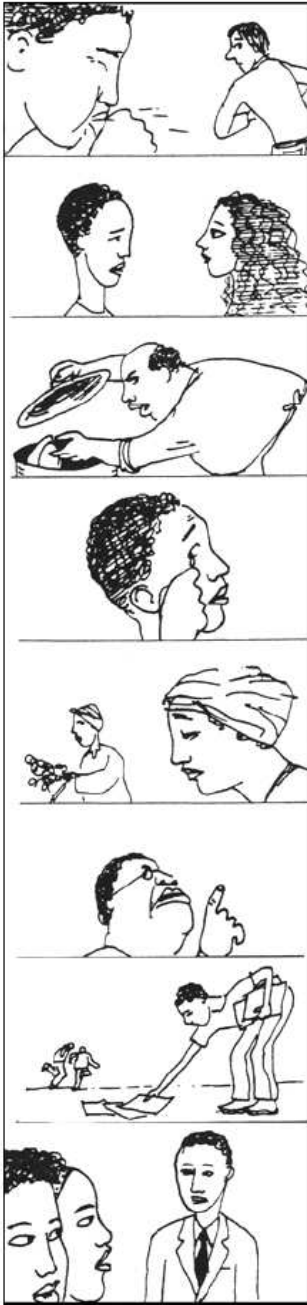

Dodatne dejavnosti

- Imejte dodatno uro: pogovor o virusu HIV/aidsu. Ugotovite, koliko so se udeleženci naučili o virusu HIV/aidsu iz te aktivnosti.
- Preberite resnično zgodbo: Drzni si skrbeti ali pa Ni lahko.

Zgodba o dveh skupnostih

-Skupnost A

- a) Vsakič, ko sem zakašljaj, so se ljudje ozirali, da bi videli, kako blizu sem jim. Na poti v cerkev so starši rekli otrokom, naj ne hodijo zraven mene.
- b) Nekega dne sem šel na obisk k svoji puncici. Ni bila vesela, da me vidi. "Kaj je narobe?" sem jo vprašal. Zamomljala je, da njeni straši ne želijo, da se še dobivava.
- c) Natakhar v restavraciji me je prepoznal, ko sem prosil za kozarec vode. Ni mi je dal. Namesto vode mi je dal pločevinko Coca-Cole. Takoj ko smo pojedli, je vrgel moje krožnike v smeti.
- d) Moji starši so slišali, da eden od mojih učiteljev ne želi, da se vrnem v šolo. "Ne morem verjeti," sem rekel. Bil je eden mojih najljubših učiteljev.
- e) Za mojo mamo je bilo še huje. V službi je imele štiri prijateljice, ki se niso hotele niti pogovarjati z njo. V trgovini z živili se ni smela dotikati hrane. V nekaterih trgovinah niso želeli vzeti njenega denarja.
- f) Otroke na moji šoli so njihovi starši posvarili pred mano, zato so se me izogibali. Rekli so mi, da bom moral uporabljati papirnate krožnike in plastične kozarce, žlice in vilice, ki se jih lahko po uporabi vrže proč. Tudi stranišča in vodne pipe naj ne bi uporabljal.
- g) Nekdo mi je ukradel eno od knjig in jo popisal z grdimi besedami o meni. Vrgli so jo na cesto in stekli proč, medtem ko so se mi smejali.
- h) Nihče se ni hotel igrati z mano in ko sem dve dekletici povabil na ples, sta obe odklonili. Njunji starši so jima rekli, naj se me izogibata.

Katere tri opazke bi po tvojem mnenju najbolj prizadele Ryanda?

Najhujše opazke	Razlogi, zakaj

- Skupnost B

- Obiskala me je učenka iz skupnosti. Rekla je, da mi želi izreči dobrodošlico na njihovi šoli. Nekoga boš poznal, ko boš prišel prvi dan v šolo.
- Izvedel sem, da so odgovorni na šoli govorili z učenci o načinih, na katere se lahko okužiš z aidsom, in o tem, da se nimajo ničesar bati. O tem so obvestili tudi novinarje in cerkve v mestu. Kakšna razlika od skupnosti A!
- Otroci so staršem povedali, kako se aids prenaša in da se me ne bojijo ter da želijo biti v šoli z menoj. Ena družina je prosila svoje otroke, naj ostanejo doma, a otroci tega niso hoteli.
- Ko sem vstopil v svoj razred, me je veliko učencev pozdravilo in povabilo, naj sedim zraven njih. V drugem razredu me je lepo temnolaso dekle povabilo, da z njo sodelujem pri nekem projektu.
- Mamo sem vprašal, ali se ji zdi v redu, da bi Alysso (prijateljico iz druge države) prosil za poljub v slovo. Mama je rekla, da kvečjemu lahko odkloni. No, dobil sem poljub in objem v slovo. Počutil sem se super.
- Znani igralec nogometa je obiskal naše mesto ter povabil mene in mojo družino, da si ogledamo tekmo. Potem se mi je podpisal v knjigo in mi rekel, da je ponosen name.
- Ko sem dopolnil 18 let, mi je neki moški ponudil službo na stojnici z zelenjavo. Zaslužil sem svoj prvi denar. Verjetno je poskusil z menoj. Večina ljudi je bila prijazna. Zaustavili so se, da bi kaj kupili in se z mano malo pogovorili.
- Kakšna razlika v cerkvi! Ljudje so se ustavljali in se pogovarjali z menoj ter mi dajali roke okrog ramen. Nekateri so nam celo kupili hrano – kruh, sadje, marmelado. Ko sem še bolj zbolel, so nam prinašali kar cele obroke. To je vsekakor pomagalo moji mami.

Katera tri dejanja iz te skupnosti so po tvojem mnenju najboljša?

Najboljša dejanja	Naštej razloge, zakaj so ta dejanja najboljša.